

KARDINALOVA HOMILIJA NA MISI
PRVOGA DANA 51. TEOLOŠKO-PASTORALNOG TJEDNA

(Zagreb - Šalata, 25. siječnja 2011.)

Dj 9,1-22; Mk 16,15-18

»Bog otaca naših predodredi te da upoznaš volju njegovu«.

Draga braćo i sestre,

danas s dubokom zahvalnošću slavimo Očevo milosrđe što je predodredilo Pavla da bude »pred svim ljudima svjedokom« Evandjelja milosti Božje. Točnije slavimo trenutak kada se Onomu, koji je izabrao Pavla već od majčine utrobe i pozvao ga svojom milošću, svidjelo objaviti mu svojega Sina da ga naviješta među poganima (usp. Gal 1, 15-16). Pavlovo obraćenje otkriva i nama, kao što je i sam Pavao duboko iskusio, »Evandjelje milosti« koje je u Kristu Isusu.

Sam Apostol nam je progovorio o svom obraćenju. Bog je iznenada ušao u njegov život; iznenada ga je pohodio snagom vlastitom samo Bogu, ali istodobno i nježnošću koju Bog ima prema svakom stvorenju. Zahvaćen Gospodinovom moći i nježnošću, Pavao se prepustio Bogu i njegovim planovima. Bio je to odlučujući trenutak za sav život apostola Pavla, trenutak u kojem se osjetio otet od Gospodina Isusa, osvojen njegovom snagom, zadivljen njegovim sjajem te mu se potpuno predao kako bi Bog preko njega objavio čudesna djela spasenja za sve narode.

I svatko od nas ima svoj trenutak obraćenja, a da toga možda i nismo svjesni. U određenom trenutku čovjek osjeti da Bog ulazi u njegov život, objavljuje mu se i razgovara s njim. To je trenutak u kojem jasno shvaća pravi i potpuni smisao svoga postojanja, da je najdragocjenije blago čovjekova života baš On, Gospodin Isus.

Važan je to trenutak za svakoga od nas i za sve zajedno, jer kad dopustimo da nas Gospodin zahvati i kad mu se predamo, naš se život mijenja, bilo da je riječ o velikim životnim izborima ili o malim, jednostavnim i neznatnim stvarima iz naše svakidašnjice. Što se zapravo dogodilo kada je Krist zahvatio Pavla i kada se Pavao predao Gospodinu Isusu? Pavao nije krenuo nekakvim svojim individualnim putem. Gospodin Isus ga šalje Ananiji, šalje ga kršćanskoj zajednici. Ananija je znak kršćanske zajednice koja se treba okupljati. Ananija postaje slika onoga koji je u zajednici zadužen voditi druge; mislim na svećenike, na katehete i katehistice; na pastoralne suradnike, na roditelje i odgajatelje.

Evandjelje milosti Božje spašava čistom ljubavlju. Pišući svom učeniku Titu, Pavao podsjeća kako nas Otac »spasi ne po djelima što ih u pravednosti mi učinismo, nego po svojem milosrđu ... po Duhu Svetom koga bogato izli na nas po Isusu Kristu, Spasitelju našem« (Tit 3, 5-6). Posljedica otkrića Očeva milosrđa jest potpuna promijena Pavlova života. Sve što je do tada držao dobitkom, poradi Krista smatra gubitkom. »Štoviše - piše kršćanima u Filipima - čak sve gubitkom smatram zbog onoga najizvrsnijeg, zbog spoznanja Isusa Krista« (Fil 3, 8).

U trenutku svoga obraćenja Apostol otkriva snagu i ostvarenje plana Božjega spasenja. Na pitanje: »Tko si ti, Gospodine?«, Pavao čuje odgovor: »onaj kojega ti progoniš«. Dakle, kršćanska zajednica, Crkva, koju je Pavao

progonio, jest sam Krist. Postoji neka otajstvena, stvarna poistovjećenost, između Krista i njegove Crkve. Otajstvo Očeva milosrđa upravo je u tome da smo svi, »subaštinici i 'sutijelo' i sudionici obećanja u Kristu Isusu« (Ef 3, 6). Pozvani smo biti Tijelo Kristovo koje je Crkva. Naum Božji, jest jedinstvo sviju u Kristu, jer svi činimo jedno Tijelo.

Apostol nikada više neće zaboraviti tih riječi i tu dramatičnu stvarnost. On iz svega toga izvlači radikalne zaključke. Onim kršćanima, koji su uznemireni s obzirom na to što se događa s umrlima, jednostavno će reći: ako mrtvi ne uskrišavaju onda ni Krist nije uskrsnuo, jer mi smo Tijelo Kristovo. Onim kršćanima koji su oskvrnjivali svoje tijelo reći će zapanjujućim riječima: »Ne znate li da su tijela vaša udovi Kristovi? Hoću li dakle uzeti udove Kristove i učiniti ih udovima bludničnim?« (1 Kor 6, 15). Kršćanima koji su bili razdijeljeni u različite frakcije reći će: »Zar je Krist razdijeljen?«

Time nam postaje jasnije zašto se molitvena osmina za jedinstvo kršćana povezuje s blagdanom Obraćanja sv. Pavla. Po njemu nam je objavljeno pravo poslanje Crkve - »poslane svijetu naviještati i svjedočiti, ostvarivati i širiti otajstvo zajedništva koje stvara Crkvu«. Razdijeljenost nas teško pogađa, jer to znači da Krist još nije potpuno u nama, da nas još nije potpuno obratilo Očevo milosrđe.

Na početku Euharistije molili smo milost od Gospodina da budemo »svjedoci tvoje istine i da uvijek hodamo na putu Evanđelja«. Jedinstvo se Crkve gradi svjedočenjem istine i životom koji je vjeran milosti Evanđelja. Pavao je iskreno ljubio prvu Crkvu, one prve kršćane koje je svojedobno progonio, a koji su postali njegova braća i sestre u Kristu.

ZAGREBAČKA NADBISKUPIJA

Tiskovni ured

HR-10000 Zagreb, Kaptol 31

tel/ fax: 01/4894-878

mob: 099/3126 605

www.zg-nadbiskupija.hr
tiskovni@zg-nadbiskupija.hr

Pouzdana vjerujemo kako se ta njegova ljubav prema čitavoj Crkvi, bez obzira na granice jezika, rasa i kultura, nije ugasila s njegovim mučeništvom, već naprotiv. Sada se on iz vječnosti, zajedno sa svojim Gospodinom, nastavlja živo brinuti za sve što se događa među vjernicima, kao i za život Crkve na svim kontinentima. Zato danas, kada slavimo njegovo obraćenje, uputimo mu molitvu za nas, za Crkvu u hrvatskom narodu, kako bismo mogli biti onakvi kakve nas želi Bog Otac.

Pavao je veliki apostol, veliki misionar prve Crkve. Predivno je to poslanje. No, ono nije povjereno samo Pavlu već svakome vjerniku, svakom kršćaninu. I nama je navještena riječ današnjeg Evanđelja: »pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju«. Amen.